

Platvoet

motie onuitvoerbaar was. Toen is in samenspraak met de staatssecretaris een tweede motie geformuleerd. Dat kan toch wel het toppunt van duale verhoudingen genoemd worden. Deze motie ligt nu voor ons.

GroenLinks heeft geen behoefte aan deze motie. Wat in de overweging staat, kunnen wij niet volgen. Er wordt een bepaalde groep uitgelicht waarvoor, zo wordt gezegd, het belastingplan op een bepaald detail ongunstig uitpakt. Wij hebben betoogd dat het belastingplan in zijn geheel moet worden beoordeeld en aangegeven dat de ondernemers er grosso modo goed uit springen. Het dictum, waarin om een onderzoek wordt gevraagd, volgen wij daarom ook niet. Wij vinden immers ook niet dat de suggestie in de overwegingen moet worden gevolgd. Gelet op hetgeen de staatssecretaris heeft gezegd, meen ik ook dat dit niet zal gebeuren. Dat ligt echter nog in de schoot van de toekomst verborgen.

In stemming komt de gewijzigde motie-Rensema (27466, EK nr. 132d).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fractie van GroenLinks tegen deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat zij is aangenomen.

Aan de orde is de **stemming** over het wetsvoorstel **Wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering, de Wet op de rechterlijke organisatie en de Penitentiaire beginselenwet (strafrechtelijke opvang verslaafden) (26023)**.

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

De heer **Jurgens** (PvdA): Voorzitter! Dit wetsvoorstel wil een bijdrage leveren aan de kwaliteit van de samenleving, met name aan de bescherming van de openbare ruimte tegen de overlast veroorzaakt door drugsverslaafde – zoals bekend zeg ik altijd liever “dwelmsverslaafde” – veelplegers van vermogensdelicten. Deze doelstelling onderschrijft de PvdA-fractie van harte. Tot die kwaliteit van onze samenleving behoort echter tevens

de rechtsbescherming die in onze traditie van strafrecht ook aan verslaafde burgers toekomt.

Een deel van de PvdA-fractie is met de regering van mening dat de bescherming van de kwaliteit van de openbare ruimte tegen ernstige overlast de strafrechtelijke maatregel die voorligt, rechtvaardigt.

Een ander deel van mijn fractie zal de regering niet volgen. Deze leden zijn van mening dat de maatregel die nu wordt voorgesteld, de grenzen van ons strafrecht te zeer oprekt, vanwege de wanverhouding tussen het delict waarvan de verdachte wordt beschuldigd en de omvang van de opgelegde vrijheidsontnemende maatregel. Deze leden delen op dit punt het standpunt van de Raad van State. Bovendien is er naar de mening van deze leden veel te weinig empirisch bewijs dat deze maatregel van dwang, die is gericht op resocialisatie van de delinquent, meerwaarde heeft boven maatregelen die slechts van drang gebruikmaken.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fractie van GroenLinks en de leden Doesburg, Tan, Witteveen, Ter Veld, Le Poole, Jurgens, Van Thijn, Wolfson en Meindertsma van de fractie van de PvdA tegen dit wetsvoorstel hebben gestemd en de aanwezige overige leden van de fractie van de PvdA en de aanwezige leden van de overige fracties ervoor, zodat het wetsvoorstel is aangenomen.

Aan de orde is de **stemming** over het wetsvoorstel **Wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de openstelling van het huwelijk voor personen van hetzelfde geslacht (Wet openstelling huwelijk) (26672)**.

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

Mevrouw **Timmerman-Buck** (CDA): Voorzitter! Allereerst het wetsvoorstel openstelling huwelijk. Voor de CDA-fractie zijn paren van gelijk en ongelijk geslacht gelijkwaardig. Ook in homorelaties kan trouw worden

beleefd, duurzame verantwoordelijkheid en zorg voor elkaar.

Het belangrijkste argument van de CDA-fractie tegen openstelling van het huwelijk is dat het homohuwelijk geen uiting is van het gelijkberechtigingsbeginsel, maar juist op zeer gespannen voet daarmee staat. Alleen binnen man-vrouwrelaties kunnen kinderen worden geboren. Daarmee zijn homorelaties niet minder en heterorelaties niet beter, maar zijn zij anders, niet gelijk. Het rechtsinstituut huwelijk betreft niet alleen de verbintenis tussen de echtgenoten, maar ook ten opzichte van kinderen via het afstammingsrecht. Door dit rechtsinstituut open te stellen voor paren van gelijk geslacht is er sprake van gelijke behandeling van ongelijke gevallen. De CDA-fractie zal om die reden tegen dit wetsvoorstel stemmen, en wel unaniem.

En dan de adoptie.

De **voorzitter**: Mag ik u eraan herinneren dat ik heb gezegd dat wij deze wetsvoorstellen gescheiden in stemming brengen, en dat het dus ook gaat om gescheiden stemverklaringen?

Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van het CDA, de RPF, het GPV en de SGP tegen dit wetsvoorstel hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat het is aangenomen.

Aan de orde is de **stemming** over het wetsvoorstel **Wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (adoptie door personen van hetzelfde geslacht) (26673)**.

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

Mevrouw **Timmerman-Buck** (CDA): Voorzitter! Wezenlijk voor de CDA-fractie is dat het kind in liefde, warmte en geborgenheid opgroeit bij ouders uit wie het is voortgekomen. Waar de maatschappelijke realiteit anders is, erkent onze fractie dat het kind ook in gezinnen met niet-biologische ouders, homo of hetero, warmte en genegenheid ontvangt. Het adoptievoorstel gaat echter te veel uit van de rechten van de volwassenen. Het belang en het

Timmerman-Buck

recht van het kind moeten vooropstaan.

Bij de voorgestelde fundamentele wijziging van het adoptie-instituut ontbreken twee wezenlijke elementen van het recht van het kind. Het eerste is opheffing van de anonimiteit van de donor. Dit geldt zowel voor homo- als voor heterorelaties die van een donor gebruikmaken. Het tweede is dat volgens de CDA-fractie in de voorgestelde adoptieprocedure ook de biologische ouders moeten worden opgeroepen als belanghebbenden. Dat sluit het wetsvoorstel uit. De CDA-fractie stemt tegen dit wetsvoorstel, eveneens unaniem.

□

De heer **Rensema** (VVD): De leden van de VVD-fractie steunen in overgrote meerderheid het wetsvoorstel. Twee leden van mijn fractie zijn van oordeel dat door de mogelijkheid van adoptie door personen van hetzelfde geslacht ongelijke behandeling van te adopteren kinderen plaatsvindt. Anders dan de staatssecretaris en de overige leden van hun fractie achten zij deze ongelijke behandeling van te adopteren kinderen niet gerechtvaardigd door rechterlijke toetsing aan het kennelijke belang van het kind en door de voorgestelde wettelijke beperkingen. Bovendien vindt binnen de categorieën van artikel 228f onderling ook weer ongelijke behandeling plaats.

Deze leden onderkennen dat het kennelijke belang van het kind kan vergen dat specifieke voorzieningen worden getroffen in de gevallen dat een kind duurzaam wordt verzorgd en opgevoed binnen een samenleving van twee personen van hetzelfde geslacht. Zij geven in de gevallen dat het kennelijke belang van het kind dat vergt, de voorkeur aan specifieke toekenning van de ouderlijke macht aan beide verzorgende en opvoedende partners en een erfrechtelijke gelijkstelling van het kind met een uit een huwelijk of partnerschap geboren kind boven de generieke maatregel van adoptie, die in hun ogen gepaard gaat met een niet gerechtvaardigde ongelijke behandeling. Hun voorstel zou ook het onderscheid tussen Nederlandse en buitenlandse kinderen overbodig maken.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van het CDA, het GPV, de RPF, de SGP en de leden Van Eekelen en Korthals Altes van de fractie van de VVD tegen het wetsvoorstel hebben gestemd en de aanwezige overige leden van de fractie van de VVD en de aanwezige leden van de overige fracties ervoor, zodat het wetsvoorstel is aangenomen.

Ik stel vast, dat wij vanavond proberen de gehele agenda af te handelen. Dat betekent dus dat er morgen niet vergaderd wordt. De leden die vanavond niet van plan zijn terug te keren, wens ik goede kerstdagen en een voorspoedig begin van het nieuwe jaar. De leden die vanavond wel blijven, zal ik vanavond nog toespreken.

De vergadering wordt van 18.45 uur tot 20.15 uur geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van een aantal sociale-verzekeringswetten ter verkortening van beslistermijnen bij beschikkingen op aanvraag (Wet beslistermijnen sociale verzekeringen) (27248).**

De beraadslaging wordt hervat.

□

Staatssecretaris **Hoogervorst**: Voorzitter! Ik wil de Kamer ten eerste danken voor haar medewerking om dit wetsvoorstel nog voor het einde van het jaar te kunnen afwikkelen. Dat is natuurlijk verschrikkelijk belangrijk voor de uitvoering, anders hadden wij echt een chaotische situatie gekregen. Ik ben dan ook buitengewoon dankbaar voor die medewerking.

Dit wetsvoorstel moest onder grote tijdsdruk ontstaan, omdat het mij min of meer is opgedrongen door de Tweede Kamer. Meerdere sprekers uit uw Kamer hebben daaraan gerefereerd. Wij hebben het tussenliggende jaar wel goed gebruikt. Wij hebben zeer uitvoerig het uitvoeringsveld geconsulteerd. Daarom denk ik dat wij met dit wetsvoorstel geen grote ongelukken zullen begaan en dat de termijnen die wij hierbij invoeren realistisch zijn.

Voorzitter! Uitgangspunt bij het verkorten van de beslistermijnen is geweest, dat deze met het oog op de belangen van de aanvragers zo kort mogelijk moeten zijn. Anderzijds moeten ze in de praktijk wel haalbaar zijn, zo niet, dan zullen de termijnen te vaak worden overschreden. Dat leidt op zijn beurt tot onnodige juridisering en tot extra uitvoeringskosten, want bij een dreigende overschrijding moet een verlengingsbericht worden gezonden of een kennisgeving. In het laatste geval zijn bovendien bezwaar- en beroepsprocedures mogelijk. Te korte termijnen werken dus contraproductief. Die geven de burger slechts schijnzekerheid, omdat er uiteindelijk niet sneller wordt besloten, terwijl de uitvoeringskosten slechts toenemen.

Voorzitter! Uitgangspunt bij het opstellen van dit wetsvoorstel is dan ook geweest, dat beslistermijnen zodanig kort moeten worden dat de uitvoeringsinstanties deze in het gros van de gevallen moeten kunnen halen. Voor een groot aantal beschikkingen is verkorting ook daadwerkelijk bereikt. Zo gaan de beslistermijnen voor alle beschikkingen op grond van de volksverzekeringen van dertien weken naar de redelijke termijn van maximaal acht weken. Hetzelfde geldt voor een aantal beschikkingen op grond van de WW, de CSV en de arbeidsongeschiktheidswetten. Het is waar dat het niet voor alle wetten, niet voor alle besluiten is gelukt. Wij hebben dus een gemengd systeem. Daaraan zijn onder anderen door mevrouw Van Leeuwen kritische woorden gewijd.

Wij hebben natuurlijk voor een dilemma gestaan. Het zou mooier zijn geweest als óf in alle gevallen de redelijke termijn van de AWB zou kunnen worden gebruikt óf overal vaste termijnen zouden kunnen worden gebruikt. Mevrouw Van Leeuwen zei dat het CTSV de voorkeur geeft aan vaste termijnen. Het CTSV heeft daarbij wel gezegd, dat die vaste termijnen verlengd zouden moeten kunnen worden. Dat is volgens de AWB niet meer mogelijk. Wat het CTSV heeft voorgesteld, was dus in ieder geval niet mogelijk.

Als wij voor allemaal vaste termijnen hadden gekozen, zouden die toch wel behoorlijk lang moeten zijn geweest, omdat ze niet kunnen worden verlengd. Het stelsel zou dan onvoldoende flexibel zijn geworden.